

PORIN KIRKKO sanomat

Marian päivästä pääsiäiseen

Maaliskuun puoliväliin osuva Marianpäivä on iloinen juhla keskellä muuten totista paastonaikaa.

Päivän aiheena on enkelin ilmoitus Marialle Jeesuksen syntymästä.

Vapahtajan äiti koki samanlaista elämän kirjoa, iloa ja tuskaa kuin naiset kautta aikojen.

Marianpäivästä on lyhyt matka hiljaiseen viikkoon ja sen kautta pääsiäiseen.

Pääsiäisajan tapahtumat sivulla 6

Muna on vertauskuva iankaikkisesta elämästä, joka on vielä salattu, kuten uusi elämä on munassa kätkeytyneenä.

Samasta ylösnousemuksen ilosta kertovat myös pääsiäisen kukat.

Kuva Päivi Setälä

OMA HIIPPAKUNTA

Satakunnan seurakunnat ovat melko yksimielisiä oman hiippakunnan tarpeellisuudesta.

SIVU 2

PUHUTAAN YHDESSÄ

Vaikeiden asioiden puhuminen ryhmässä helpottaa. Yksi mahdollisuus purkaa mieltään on 5.4. Puhutaan yhdessä -iltapäivä

SIVU 3

NYKYAJAN MARIAT

Nainen on paikallaan monessa mielessä: yhteiskunnallisesti, hengellisesti, perheessä. Ja tyttökin voi olla Tarzan. Naisnäkökulmia.

SIVU 4-5

DIAKONISSAT

Aika ja työtavat muuttuvat, mutta työn perusta pysyy. Kolmen sukupolven diakonissat kertovat takasivun haastattelussa.

SIVU 8

PÄÄKIRJOITUS 15.3.1997

Satakunnan hiippakunta

Joitakin viikkoja sitten pidettiin Porissa kokous, jossa Satakunnan alueen seurakunnalliset ja kirkolliset luottamushenkilöt ja viranhaltijat pohtivat oman hiippakunnan perustamismahdollisuuksia ja -tarvetta. Kokous päättyi lähes yksimielisesti esittämään oman hiippakunnan perustamista satakuntalaisille. Esitys on hyvä ja perusteltu.

Edellisen kerran asiasta kirkolliskokouksessa äänestettäessä satakuntalaiset edustajat äänestivät vastaan kertomansa mukaan mm. siksi, että haluttiin kuulua arkkipiispan hiippakuntaan. Sitten kirkolliskokouksessa tehty ratkaisu toisen piispanviran perustamisesta arkkihiippakuntaan merkitsee sitä, että arkkipiispa siirtyy hoitamaan hiippakunnan eteläosia ja toinen piispa hoitaisi pohjoisosaa. Arkkipiispa ei näin ollen Satakunnassa paljon näkyisi ja toinen piispakin todennäköisesti sijoituu Turkuun.

Hiippakuntahallinnon uudistamista on pohtimassa piispa Voitto Huotarin johtama toimikunta. Jos tuon toimikunnan esityksestä kirkolliskokouksessa päädyttäisiin keventämään hiippakuntahallintoa siten, että tietyt tukipalvelut voisivat olla yhteisiä useammalle hiippakunnalle mahdollisesti koko kirkolle ja piispan johtama tuomiokapituli keskittyisi seurakuntien ja kirkon toiminnan johtamiseen ja tukemiseen, olisi hiippakuntien määrän lisääminen taloudellisesti mahdollista.

Toiminnalliset hyödyt olisivat ilmeiset, mikäli Suomen kirkko halutaan pitää piispallisena, piispojen johtamana kirkkona. - Onhan historiassa toki muunlaisiakin malleja - mm. lähinnä vapaissa suunnissa käytössä oleva itsenäisten seurakuntien malli joko demokraattisesti tai viran kautta johdettuna. - Tällaisten toiminnallisesti suuntautuneitten hiippakuntien alue voisi luontevasti olla maakunta - vaikkapa Satakunta - jo siitäkin syystä, että maakuntien merkitys tehtyjen läini- ja elinkeinokeskuspäätösten myötä kasvaa.

Suunnattua pääsiäisaikaa.

Kari Erkkola

IKKUNAPENKKI

Mitä tuli luvattua?

Avioliittoa ei nykyään solmita järkisyiden perusteella. Puolison valinta ei perustu rahaan, yhteiskuntaluokkaan eikä talon kokoon. Avioliitto solmitaan rakastumisen perusteella, siis tunteen pohjalta. Mitä tapahtuu kun tunne laimenee tai kuolee, kun rakkaus loppuu?

- Minulla ei ole enää mitään tunteita. En rakasta häntä enää sillä tavalla kuin aluksi. En tiedä olenko koskaan kovin paljon rakastanutkaan. Sen sijaan tapasin sattumalta erään toisen ja ihastuin häneen hetki. Luulenpa, että olen nyt vasta oikein rakastunut.

Tavallinen tarina. Tulevaisuus puntarissa. Toisessa vaakakupissa seitsemän vuoden avioliitto ja kaksi lasta, mutta tunteiden paikalla tyhjiö. Toisessa vaakakupissa voimakas rakastumisen tunne ja aavistus siitä, että on aikaan tehnyt väärän valinnan.

Tunteet tulevat ja menevät.

- Lupasimme joskus Jumalan ja sukulaisten edessä, että rakastamme toisiamme aina. Enää en rakasta. Olen rikkonut lupauksen joka tapauksessa. Miksi jatkaa tätä enää. Tarkemmin ajatellen se lupaus ei tainnutkaan olla ihan niin. Siinä ei luvuttu ikuista rakkauden tunnetta. On eri asia luvata "Rakastan sinua" tai luvata "Tahdon osoittaa rakkautta".

Avioliittolupaus koskee siis nimenomaan tahtomista ja osoittamista. Avioliiton jatkuminen on tahdon eikä tunteiden asia. Ihminen ihastuu elämässään monia kertoja, ja voi rakastuakin, mutta parisuhteen kehittämiseen tarvitaan tahtoa.

Rakkaus on epämääräinen tunne, jota on vaikea määrittellä. Jokainen kokee sen kai omalla tavallaan. Sitä ei voi myöskään luvata kovin pitkällä tähtäimellä. Tahto on sen sijaan paljon selkeämpää, sillä on ihmisen itsensä päätettävissä tahtooko vai ei.

Tunteita ei voi määräillä, mutta tahto kohdistuu rakkauden osoittamiseen. Avioliiton jatkuminen on tahdon eikä tunteiden asia. Ihminen ihastuu elämässään monia kertoja, ja voi rakastuakin, mutta parisuhteen kehittämiseen tarvitaan tahtoa.

Heikki Kruus
perheneuvoja

Lentojätkeä etelästä Lapin pappien avuksi?

Kirkko on siirtänyt taloudellisen vastuun rajaseutu- ja turistipappien työstä pohjoisen seurakunnille, mikä käytännössä rajaa pappien osallistumista turistien keskuudessa tehtävään sielunhoitoon.

"Tästä on pidempi matka Ouluun kuin Tromssaan", kertoo Muoniolassa asuva rajaseutu- ja turistipappi Vilho Vähäsarja.

"Ihminen tulee tänne pohjoiseen kokemaan luonnon ja Jumalan läheisyyttä."

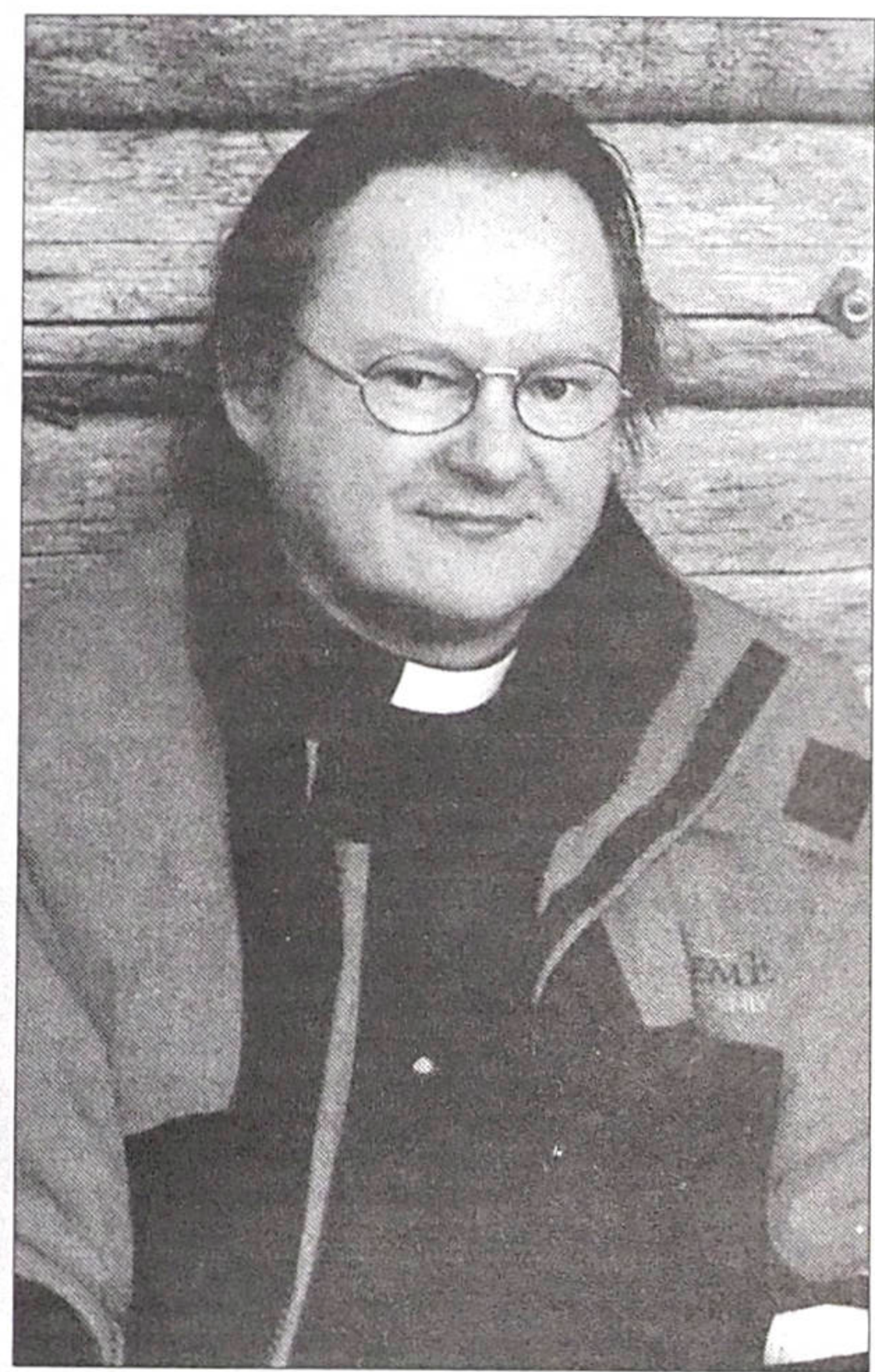
Tätä puhetta ei ole vaikea uskoa todeksi, kun kuuntelee eri puolelta Suomea tulleiden satunnaisen matkailijoiden kysymyksiä Ilta-yötyöillä Turinhotellin kodissa, Ylläsjärvellä. Murteesta päätellen on joutunut satakuntalaisiksi.

"Luonto luo outoa taikaa"

Leppoisaan tunnelmaan nousee jännitteitä herättäviä kysymyksiä turistin omasta minuudesta. Vilho Vähäsarjan iltahartaus ja tunturisaamen kielellä veistattu kiitos Sulle Jumalani antaa ihmiselle luvun lähteä sielunsa syvyyksiin.

Lapissa ihminen uskaltaa kuunnella sisintään. Eväitä on tarjolla kun Vilho saa liittää yhteen Peräpohjan kirkon ja etelän turistin kaipuun.

Tunnelma kodassa on hyvin konkreettinen, kun pappi samanaikaisesti kertoo mielikuvien työstä vihkipapin korkealla tunturissa tai lähes tuhannen ihmisen osallistuessa

Tulkaa taas pääsiäisen aikaan, silloin täällä on hartauksia, toivottelee turistipappi Vilho Vähäsarja.

eri kielillä joulukirkkoon 35 asteen pakkasessa kuulakkaana aattoyönä.

Ylläs, Olos, Hetta, Pallastunturi ... tuttuja paikannimiä ja yhden miehen pitäisi kulkea kaikkialla.

Kuka maksaa?

Kokonaiskirkko ei enää osallistu täysipainoisesti kustannuksiin eikä paikallisseurakunnilla ole varaa jakaa rajaseutupapin kiinteistä. Niin kuin uut-

to aikanaan sai lisätyövoimaa etelän lentojätkeistä, on kirkko nyt vuorostaan päätyvässä saamaan ratkaisuun.

Mielenkiintoista on odottaa myös lomailuyrittäjien reaktioita, kun talkoopappivuoroja on tarjolla etelän "lomailijoille".

Mitä lomaa se on papin perheelle, jos teologipuoliso koko ajan on valmiuksissa. Ehkä kuitenkin eniten menettää etelän turisti, kun kirkko ei viestiä aidoon Peräpohjan kosketusta. Satunnainen matkailija jää osattomaksi perinteestä ja paikallistietoudesta, vaan saahan harrastuksen omalla murteellaan, ehkä ilman ylimääräistä h-kirjainta.

Yöksi kotiin

Marianpäivä on ollut perinteisesti myös saamelaisen kirkkopyhä.

Ennen nyk-yhteyksiä samanaikaisesti pyrittiin hoitamaan kauppa-asiat, kärajoinnit, kunnalliselämän asiat. Torniolaiset ja norjalaiset kauppiat tulivat tuotteineen. Tänä päivänä tuon joukon muodostavat eteläpohjalaiset.

Erityinen ilonaihe saamelaisille ovat kuitenkin Enontekiön, Inarin ja Sodankylän kaksikieliset seurakunnat, sillä saamelaisvähemmistöt ovat saaneet oikeudenmukaisen asemansa.

Vähitellen nuotio kodassa hiipuu ja papin kotimatka voi alkaa, "eihän tästä ole enempää kuin 125 km kotiin - eihän tämä vielä mitään ole."

Hannu Salonoja

Päiväksi tai viikoksi Päiväosastolle päästään eikä jouduta

Vanhusten päiväosasto on tulevaisuutta nykyisyydessä, koska vanhusväestön osuus nousee ja laitospaikat ovat kalliita. Hoidon oikealla porrastuksella onnistuu asuminen omassa kodissa mahdollisimman pitkään.

Virkistysasema

"Meillä ei ole potilaita, vaan asiakkaamme tulevat vuorolaaan joko viikoksi tai päiväksi eri puolilta kaupunkia", kertoo terveydenhoitaja Marjaana Laine vanhusten päiväosastolta.

Aikanaan talo on ollut Porin kaupunginsairaalan lääkäriasunto, mutta nykyisellään ehkä monellekin kummajainen keskellä sairaala-alueita. Päivittään osastolle otetaan enintään 15 ihmistä, koska paikkoja on vain 12 evätkä puutteet salli enempää.

Tänne tulevalle tarjotaan mahdollisuus samanaikaisesti hoitaa tarvitsemansa lääkäri-, röntgen-, fysioterapiapalvelut sekä jalkahoito. Varsinaiseen osastotoimintaan kuuluvat palvelut ovat perushoitoa kylpyneen, ruokailu- ja lukuhetken. Näin voidaan yhdessä katsoa, millainen on fyysinen ja psyykinen vointi.

Päiväosaston virsilauluhetki on odotettu ohjelmaosuus. Mutta tärkeä on sen jälkeen tarjottava kirkkokahvin.

Tänne tuleva ihminen on avoin. Olemme saaneet asiakaskuntamme luottamuksen. Tärkeä ei kukaan "joudu"

Lea Muuvila on virsilauluhetkien kanttori.

vaan tänne "pääsee", luonnehtii Marjaana osastoa.

Yöpartio

Toiminta on myös melkoinen risteysasema siinä liikenteessä, missä kaupungin kodinhoitopalvelut ja vanhusten terveydenhoito tekevät yhteistyötä.

Täältä johdetaan kodeissa tehtävät yöpartiot toiminta, josta raportoidaan osastonhoitajalle. Tämä verkosto pitää huolta ihmisistä, ketään ei unohteta.

Tunnettakin mukana

Kerran osastolla käynyt muistaa kodinomaisuuden ja sen ilmapirin. Ei ole kiirettä päivän uutisetkin jäävät mieleen. Tärkeä on sen hoidon järjestäminen ja tunteella.

Vieressä istuva rouva kysyy ujon: "Parasta ovat nuo hoitajat, kun osaavat kysyä juuri sitä, mitä minä tarvitsen. Elämän ja kuoleman, pysähtymisen, sairauden ja parantumisen aihepiirit peilautuvat pääsiäisen valoa vasten."

Hannu Salonoja

AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA AJANKOHTAISTA

Puhuminen helpottaa

Puhumalla ja kuuntelemalla toisten vastaavassa tilanteessa olevien kokemuksia voi keventää mieltään ja saada tukea vaikeisiin asioihin.

Tästä ajatuksesta on versonut "Puhutaan yhdessä"-teemapäivä. Keskustelukanavat ovat lauantaina 5.4. klo 14 - 15.30 seurakuntien palvelukeskuksessa, Itäpuisto 14. Pienryhmissä keskustellaan vapaasti ja vaihdetaan ajatuksia, varsinaisia alustuksia ei pidetä.

Sairaanhoidon opettaja Eeva Yrjänä on lupautunut ohjaamaan ryhmää, jossa keskustellaan omaisen kotona hoitamisesta. Hänen isänsä on ollut kotohoidossa kuluneeseen talveen saakka.

"Isän hoitaminen oli mielestästä ja raskasta", hän kuvailee.

Puhutaan yhdessä -ryhmät

Valitse seuraavista aihe, josta haluat keskustella pienryhmässä:

Työpaikkani vaikea ilmapiiri, keskustelun ohjaa sairaalapastori Hannu Salonoja.

En ole löytänyt paikkaani hengellisessä yhteisössä, roivasti Jorma Pakkanen.

Läheiseni on kuollut, diakonissa Sinikka Ojala.

Läheiseni on rikkonut lakia, ohjaaja Tuija Rannikko Kriminaali-Yhdistyksestä.

Läheiselläni on avioeroakriisi, perheneuvoja Heikki Kruus.

Vammaisen joukossamme, erityisopettaja Sonja Myllykoski.

Hoidan läheistäni kotona, sairaanhoidon opettaja Eeva Yrjänä.

Jos tarvitset hoitajan kotiin päästäksesi mukaan, ota yhteys Keski-Porin seurakuntatoimistoon puh. 623 8821.

Keski-Porin seurakunnan diakoniatyö järjesti viime keväänäkin vastaavanlaiset keskustelutuokiot. Mukaan rohkaistuneet olivat tyytyväisiä.

Kahvia myydään Yhteisvastuukeräyksen hyväksi.

Toisten samassa tilanteessa olevien kuuleminen ja omista vaikeuksista puhuminen auttaa eteenpäin.

Leirejä ja klubitoimintaa tusina plus -ikäisille

Tusina Plus -leiriläisiä Silokalliolalla, jossa talvilomalla päästiin myös kuvaamaan ja kehittämään valokuvia.

Tusinoitain 12 - 14 -vuotiaita tyttöjä ja poikia on mukana Porissa seurakuntien TusinaPlus-toiminnassa.

"Tusina Plus -leirit ja -klubit ovat vastaus tälle ikäryhmälle, joka on eräänlainen väliinpuolajaryhmä nuorisotyössä", kertoo nuorisosihteeri Leila Mansukoski.

"Leirejä on järjestetty vuodesta 1995 lähtien koulujen loma-aikoina. Sana on kiertänyt, tällä hetkellä leireille tulijoita on enemmän kuin voimme ottaa."

Tusina Plus -klubi on jatko toimintaa leireillä mukana olleille ja myös uusille tulokkaille, jotka kaipaavat mielekästä tekemistä ja turvallista yhdessäoloa samanikäisten nuorten kanssa. 12 - 14 -vuotiaitten toimintaan on suunniteltu projektiä, jonka järjestelyissä on mukana Porin seurakuntayhtymän kasvatusasiain keskus ja paikallisseurakuntien varhaisnuorisotyönohjaaja.

Tarkastuskohteina ovat mm. seurakuntien talous, hallinto, virasto, keskuskeisteri ja yhteisistä työmuodoista kasvatusasiain keskus, diakoniakeskus, perheasiain neuvottelu-

haluavat olla mm. Tusina Plus-toiminnan kautta tukemassa nuorta ja nuoren läheisiä, vanhempia ja muita kasvattajia tärkeiden kasvu- ja murrosaikojen tiimellyksessä.

Kirkon nuorisotyön vuosi-

heikki onkin määritelty "Elä-

män syrjästä kiinni".

Klubi-iltoja keväällä

Klubi-iltoja on kerran kuukaudessa keskiviikkoiltoina puoleltoista tunnin ajan paikallisseurakuntien tiloissa.

Huhti-toukokuun illat ovat Teljän kirkolla 2.4. ja 7.5. klo 18, Länsi-Porin kirkolla 9.4. ja 14.5. klo 19 ja seurakuntien palvelukeskuksen 4. kerroksessa 16.4. ja 21.5. klo 18.

Kesällä leirille

Tusina Plus -leiri järjestetään Silokalliolalla 16. - 18.6. Ilmoittautumisia ottaa vastaan kasvatusasiain keskus kesäkuun viikosta 16 eli 14.4. alkaen Tarja Selin, puh. 623 8779. Viimeinen ilmoittautumispäivä on 23.5. Tusina Plus -leiri maksaa Porin seurakuntien jäseniltä 180 mk, muilta 360 mk.

Tusina Plus-toiminnasta saa lisätietoja Leila Mansukoskelta, puh. 623 8771 tai paikallisseurakuntien varhaisnuorisotyönohjaajilta.

Soili Korpela Länsi-Porin diakonissaksi

Länsi-Porin diakonissana on aloittanut maaliskuussa Soili Korpela (kuva). Länsi-Poris- sa 1960-luvun alusta työskennellyt Helmi Ylijoki jää ke-

vällä eläkkeelle ja on jo nyt eläkepäiviä edeltävällä vuosilomalla.

Länsi-Porin diakoniatyöntekijät Soili Korpela ja Jouni Kivimäe ovat jakanee työ-

kenttäänsä Länsi-Porista niin,

että Soili Korpelaan aluetta ovat

Parnoori, Preiviiki, Kuuminai-

nien Makhola, Ameriikka,

Viasvesi, Pietiniemi, Leppä-

korpi ja Lattomeri.

Tuorsniemen kylästä hän

hoitaa muun kuin Tuorsniemen mäen, joka kuuluu Jouni Kivimäen työkenttään. Lisäksi Kivimäen aluetta ovat Ula-soori, Käppärä, Musa, Liina-harja, Liikastenmäki, Niittymaa ja Vuolle.

Soili Korpelalle Länsi-Pori on tuttua paitsi kotiseutuna myös diakonissan työstä vuo-

Arkkipiispa tarkastaa Porin seurakuntayhtymän

Lähinnä hallinnollisia neuvotteluja ja tapaamisia seurakuntayhtymän luottamusmiesten ja työntekijöiden kanssa on ohjelmassa, kun arkkipiispa John Vikström tarkastaa Porin seurakuntayhtymän 8. - 10. huhtikuuta.

Tarkastuskohteina ovat mm. seurakuntien talous, hallinto, virasto, keskuskeisteri ja yhteisistä työmuodoista kasvatusasiain keskus, diakoniakeskus, perheasiain neuvottelu-

keskus, sairaalasielunhoito ja tiedotustoiminta.

Arkkipiispa seurueineen tutustuu myös Junnilaan ja metsähaudausmaahan ja tapaa FC Jazzin junioreita.

Kaikkialle avoin piispantarkastukseen liittyvä tilaisuus on keskiviikkona 9.4. klo 19 konsertti Keski-Porin kirkossa. Esiintyjinä porilaisia kirkkomuusikoita ja Teljän lapsikuoro "Tuhanne sydämet".

Tonu Reimann ja Anne-Marie Grundstén vievät kuulijansa musiikin kautta hiljaisen viikon sanoman äärelle.

Hiljainen viikko alkuun konsertilla

Piina- ja musiikki-ilta "Jumalan kämmenellä" toisena pääsiäispäivänä 31.3. klo 18 Länsi-Porin kirkossa koostuu Sinikka Hennisen kokemuspohjaisista, herkästä runoista, joihin kanttori Antti Yrjölä on esitnyt musiikin.

Elämän ja kuoleman, pysähtymisen, sairauden ja parantumisen aihepiirit peilautuvat pääsiäisen valoa vasten.

HARTAUUS

Paasto, paasto ... mitä se on?

Me elämme paaston aikaa, mitä se paasto itse-

asiassa on tänä päivänä? Useat ihmiset puhuvat paastosta, mutta tarkoitetaanko sillä laihduttamista vai pidättäytymistä jostakin muusta?

Kristillinen paasto on enemmän kuin painontarkkailua. Sellaisessa paastossa ei tähdätä suoranaiseen painonpudotukseen kiellettyjä ruokalajeja välttämällä tai vain sallittuja syömällä. Painontarkkailua tärkeämpää on saavuttaa hiljaisen mielen ja rauhallisuuden mieliala.

Tuhkakieskiviikosta pääsiäispäivään kestävä paasto on valmistautumista kristikunnan suurimpaan juhlaan: pääsiäiseen. Luterilaisessa kirkossamme pääsiäistä edeltävä paasto on kirkkovuoden ainoa käytössä oleva paasto, esimerkiksi kato-

liisissa ja ortodoksisissa kirkkoissa paastotaan myös muun muassa ennen joulua.

Pääsiäistä edeltävä paasto on seitsemän viikon eli 40 arki-

päivän pituinen. Tämän verran kerrotaan Raamatussa Jee-

susen paastonneen autiomaassa Pahalaisen kiusattavana. Ja

sen myös Jeesus kesti tätä kiusausta.

Suomessa varsinaiseen paastoon laskeudutaan laskiais-

tiistaina, jolloin syötävä hernekeitto lisäkkeineen on viimeinen rasvainen ja lihainen ruoka ennen paastoamista. Lisäksi laskiaistiistai on nimenä ollut ikäänkuin aasinsilta eteläisemmissä maissa ennen paastoa vietettävien karnevaaleihin, jolloin kansa valmistautui tähän juhlaan. Suomalaiset toden teolla "laskeutuivat" vaikka mäkeä laskemalla paastoon.

Varsinaisesti tuhkakieskiviikko sitten aloittaa paaston, ja tuhkamessut ovatkin vaatimattomia jumalanpalveluksia, joissa katumus ja synnintunnustus ovat korostetusti esillä. Paastonaika näkyy myös väreissä, violetti kirkkokeskeisissä kussaa juuri katumusta ja odotusta. Lisäksi jumalanpalveluksissa jää paastonaikana pois kiitosäyvyiset virret ja Hallelujat.

Paastonaika tähtää hiljaisuuteen ja mieltäselvitykseen. Liharuista, mukavuuksista, ja nautinnoista luopuminen ovat tavoitteena sekä myös omien elämänarvojen uudelleen tarkistaminen. Mikä on meille tärkeää? Se on pääkysymys. Mukavuudenhaluinen, yltäkylläinen elämä on usein - perin usein - ristiriidassa lähimmäisenrakkauden kanssa. Oleellisempää onkin lähimmäisenrakkauden toteuttaminen käytännössä kuin jostakin luopuminen nimellisesti. Oikean käden ei pidä tietää, mitä vasen tekee, jos se tekee hyvää.

Kristillinen paasto on aina vapaaehtoinen. Ei se sitten pidättäytymistä ruuasta, juomasta, nautinnoista, laiskottelusta, mäsäilyistä - mistä hyvänsä tahansa, josta voi hetkeksi luopua.

Kysyessä on luopumisella vapautuvan tilan antamisesta jollekin muulle - elämässä oleelliseksi asialle. Sitä etsitään paastossa mieltäselvityllä ja rukouksella.

Jarmo Laiho

Länsi-Porin seurakuntapastori

Jakamisesta elämäntapa

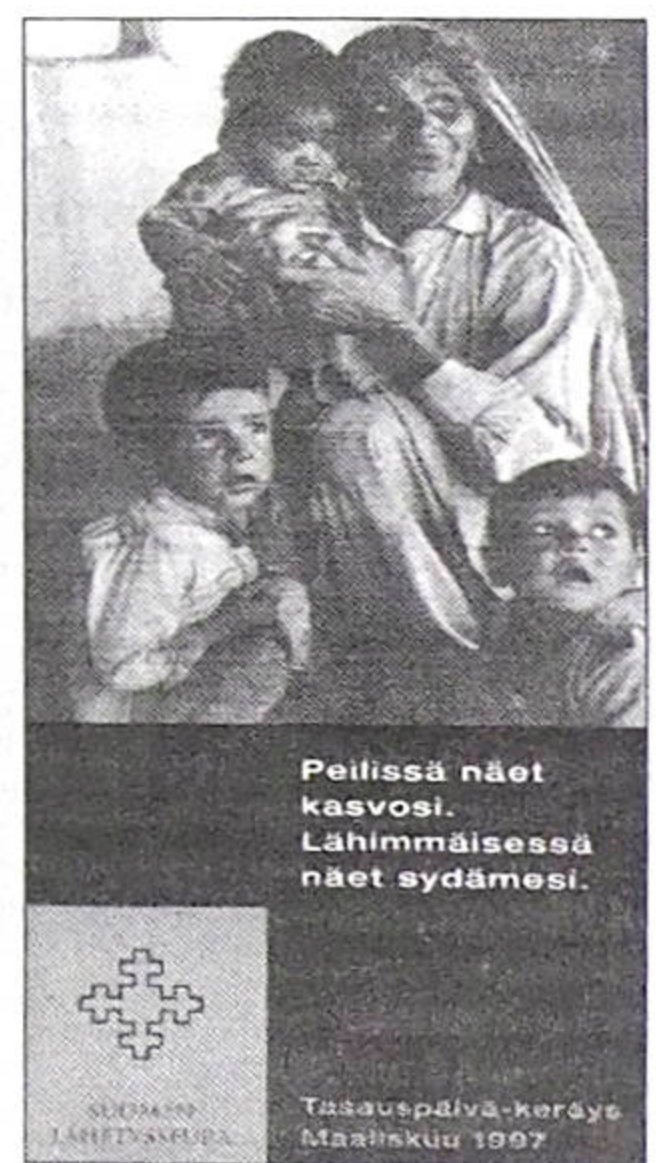
Kevät- ja syyspäivän tasauksen aikana yö ja päivä ovat yhtä pitkiä. Tästä on saatu ajatus tasauspäivän aikoihin järjestettävään keräykseen, jollainen Suomen Lähetysseura järjestää jo kahdeksatta kertaa.

Tänä keväänä keräyksen tuotolla käynnistetään laaja viisivuotinen terveydenhuoltokampani Pakistanin Luoteisessa rajamaakunnassa. Seutu kuuluu Pakistanin köyhimpiin. Keräysvaroilla on tarkoitus rakentaa Bannun sairaala uudelleen ja aloittaa terveyskasvatusta 50 lähikylässä. Hanke hyödyttää erityisesti köyhiä naisia ja lapsia. Alueella asuu noin miljoona ihmistä.

Tasauspäivä-keräyksellä toivotaan saavatan 3,8 mmk. Suomen Lähetysseura on sitoutunut 14 mmk:n kokonaisrahoitukseen viiden vuoden aikana. Tämän vuoden osuus on 5 mmk. Hankkeeseen saadaan ulkoministeriön kehitysyhteistyövaroja. Myös Pakistanin kirkon Peshawarin hiippakunta on työssä mukana.

Tasauspäivä kiinnittää huomion erityisesti lähetystyön pitkäjänteisyyden kehityshankkeisiin, joilla parannetaan kehitysmaiden ihmisten ja heidän yhteisöjensä elinoloja. Tasauspäiväkeräyksen tilit ovat PSP 800014-161130, muut pankit 9499.

Tasauspäivän toiminta-ajatus nousee kristillisestä lähimmäisenrakkaudesta. Kaikki ihmiset saavat lahjat ovat Jumalan antamia ja tarkoitettu käytettäväksi lähimmäisen parhaaksi, jotta kaikilla olisi riittävästi elämänelälytyksiä.

Kuva: Suomen Lähetysseura

Peilissä näet kasvosi. Lähimmäisesi näet sydämesi.

Tasauspäivä-keräys Maaliskuu 1997

Missä tahansa työssä - tai työttömänä - voi olla

Nainen paikallaan

Näin äskettäin unta naisten ja miesten erilaisesta logiikasta.

Olin istunut koti-iltaa erään miehen luona. Hän ei todellisuudessa muistuttanut ulkonäöltään ketään tuntemaani miestä, mutta unessa hän oli miesystäväni. Kyse tosin näyty olevan jo hiukan väljähäntä suhteesta, sillä poisollessani hän ei noussut hyvästelemään minua vaan istui nojatuolissa televisiota katsoen.

Unessani ulko-ovi meni olohuoneesta pihalle. Huomasin, että vanhan tilalle oli vaihdettu uusi ovi.

Huikkasin miehelle, että "hei, miten tää ovi avataan". Mies ei nostanut katsettaan ruudusta vaan sanoi, niin kuin tyhmälle sanotaan, "koit miettiä ny".

Minä mietin. Yritin vääntää lukkoa niin, että samaan aikaan nostin ovea tai laskin ovea tai väänsin sivulle. Ei tehonnut.

Katsotin missä ovat saranat. Katsoin, etten vain vedä, kun pitäisi työntä - tai toisinpäin. Mutta ei.

Miten tämä avataan?

Minun oli pakko sanoa miehelle, että "hei, oikein tosi, mitä en nyt saa tätä ovea auki, miten tää oikein avataan". Mies kääntyi - vihdoinkin - minuun päin, katsoi kuin idioottia ja sanoi: "Ei tietenkään se ovi aukea ennen kun sammuttaa telkkarin!"

Jäin unessa hölmistyneenä seisomaan. Tajusin, että niin kummallista kuin se olikin, miehen ajatuksessa oli jotain logiikkaa. Jos asuu yksin, ulos lähtiesään sammuttaa aina ensin television. Ja kuitenkin. Unessakin ymmärsin, että tätä vastausta en olisi itse koskaan keksinyt. En, vaikka olisin viikon seisonut ovensuussa miettimässä, millä konstilla ovi aukeaa. Heräsin.

Mitä tästä opimme?

Mitä tästä opimme?

1) Naisen ja miehen logiikka on erilainen.

2) Miehen mielestä hänen logiikkansa on ainoa oikea ja terveen järjen mukainen.

3) Asioista on puhuttava. Toisen ajattelutapaa ei voi muuten ymmärtää.

Myös nainen on paikallaan, omalla logiikallaan. Nainen on paikallaan aina silloin, kun hän käyttää omia aivojaan. Minua harmitti, kun heräsin unestani ennen kuin kuulin, miten olisin selittänyt miehelle hänen lo-

gikkansa puutteellisuudet.

Entä Raamattu?

Kun naisen ja miehen välistä suhdetta pohditaan Raamatun pohjalta, useimmiten sieltä siiteerataan Paavalin opetuksia siitä, kuinka mies on perheen pää ja vaimo miehelleen alainen.

Tämä on perhejärjestys.

Itselleni oli aikoinaan avartava elämäys lukea Päivi Räsäsen kirja "Jumala loi naisen". Siinä Raamatun sanalla osoitetaan, että mies ja nainen luotiin saman arvoisiksi.

Vai luotiinko heidät todella samanarvoisiksi? Eikö arvojärjestystä osoita se, että mies luotiin ennen naista? Ei. Siinä tapauksessa eläimet olisivat arvokkaampia kuin ihmiset, koska ne luotiin aikaisemmin.

Entä materiaali, se, että nainen luotiin miehen kylkiluusta? On syytä muistaa, mistä mies luotiin. Tomusta. Tomu ei ole arvokkaampaa kuin luu, materiaallilla ei ole merkitystä tässä yhteydessä.

Villimies ja susinainen

Mies ja nainen ovat siis samanarvoisia, vaikkakin erilaisia. Meillä on yhtäläinen ihmisarvo. Raamatussa ei kerrota, että jompi kumpi olisi jätetty ilman aivoja tai sydäntä. Saan olla se, joksi minut on luotu: järkevä, tunteva ja tahtova ihminen.

Tunnettu ruotsalainen kirjailija ja teologi Lennart Koskinen on todennut, että jokaisessa mieheissä piilee villimies: uskalias, rohkea, voimakas - mutta myös pehmeä ja välittävä.

Jokaisessa naisessa puolestaan piilee susinainen, joka uskaltaa kulkea laumansa edellä - mutta myös hoitaa lauman jokaista jä-

sentä. "Susinainen" on nainen paikallaan.

Tyttökkin Tarzan

Nainen voi olla paikallaan monessa mielessä: yhteiskunnallisesti, hengellisesti, perheessä. Mutta mikä vaikuttaa siihen, miten tulla tupsahdamme tai kasvamme omalle paikallamme - tai miten meidät johdetaan omalle paikallamme.

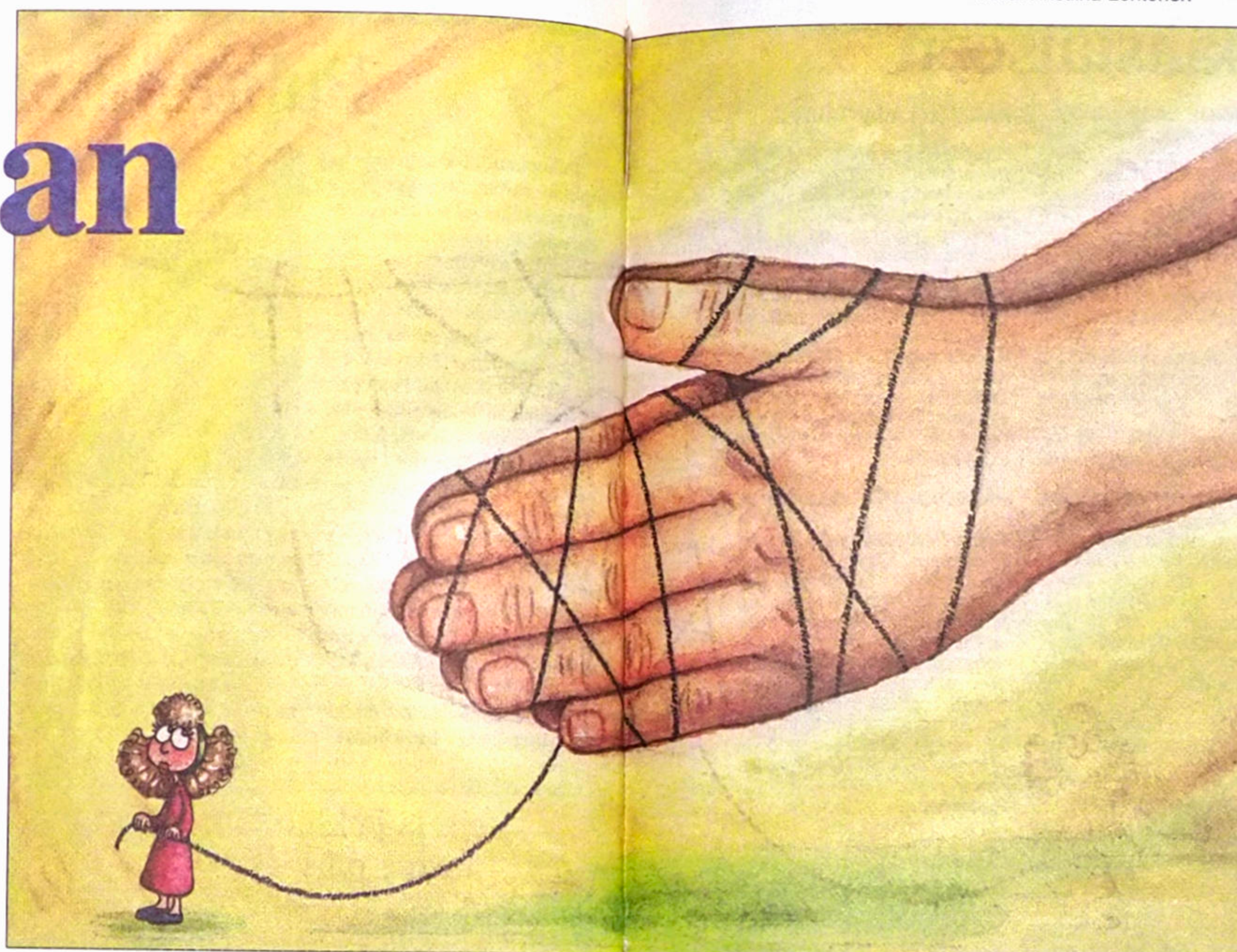
Uskon, että kasvuympäristöllemme on suuri merkitys.

Olen kiitollinen siitä, että vanhempani eivät nujertaneet pientä villiä susinaista minussa. Minusta ei yritetty tehdä hienoa prinsessaa, eikä minulle tyrkitty nukkeja lahjaksi, kun en niistä kerran välittänyt. Enkä muista, että minulle olisi koskaan sanottu, ettei tyttöjen sovi otella, ampua ilmakiväillä, selättää poikia painiottelussa tai roikkuu tarzanina köysissä.

Veljeni ja minä olimme täysin tasa-arvoisia, paitsi että minä olin fyysisesti vahvempi. Me molemmat lähdimme Turun yliopistoon opiskelemaan historiaa ja valtiotieteitä.

Olinko Jumalan suunnitelmassa?

Yhteiskunnallisessa mielessä ammatinvalintani helppo. Kolmen vuoden opiskelun jälkeen sain vakituisen paikan toimittajana. Minulla näytti menevän

Pappi tekikin yllättävän kysymyksen: Oletko sinä sitonut Jeesuksen?

hyvin.

Hengellisessä mielessä jouduin kuitenkin muutaman vuoden kuluttua käymään läpi kriisin. Minut pysäytettiin miettimään, olinko myös Jumalan tarkoittamalla paikalla? Olinko nainen paikallaan?

Satuin menemään eräiseen ev.lut. seurakunnan tilaisuuteen. Pappi luki puheensa aluksi raamatunkohdan, jossa Jeesus luovutettiin Pilatuksen kä-

siin. "Ja he sitoivat hänet ja veivät pois" (Matt. 27:2).

Koska pääsiäinen oli tulossa, odotin, että puhe jatkuu tavannomaisena, tuttuuna kärsimyshistorian kertomuksena. Mutta pappi tekikin yllättävän kysymyksen: Oletko sinä sitonut Jeesuksen kädet?

Tunsin, että kysymys kohdistui juuri minulle. Olin kyllä tehnyt uskonratkaisun jo lapsesta, ennen rippikouluikää.

Opiskeluaikana kävin Kansan Raamattuseuran illoissa. Toimittajaksi ryhtytyäni en kuitenkaan ollut löytänyt seurakuntayhteyttä - enkä ollut sitä niin aktiivisesti etsinytkään.

Nyt tajusin, että olin sitonut Jeesuksen kädet omassa elämässäni. En tietenkään ollut luopunut Jeesuksesta, mutta olin työntänyt hänet sopivan pienelle tontille.

Jeesus ei kuulunut toimitus-

työhön, ei opiskeluun, ei politiikkaan. Jeesus oli saanut väistyä minun tärkeiden tehtävieni tieltä.

Älä läheta minua, Herra

Palasin kotiin ahdistuneena. Tiesin, että minun oli selvitettävä itselleni, haluanko antaa Jeesukselle vapaut kädet vai en.

Mitä jos Jumala vaatii minua luopumaan minulle tärkeistä

yhteiskunnallisesta työstäni? Ja panee minut opiskelemaan sairaanhoitajaksi ja lähettää minut jonnekin takapajuiseen pensikkoon opettamaan ompelutaitoa!

Hyvästi kaikki älylliset tiedeskustelut, aatteelliset pohdinnat ja journalistiset painotukset - asiat, jotka olivat minulle tärkeitä ja joista innostuin. Ei, minä en luopuisi.

Olen voimakastahtoinen ja vahva. Uskoin, että minä itse tiedän paremmin kuin Jumala, mikä on minulle hyväksi.

Viiden päivän taistelun jälkeen olin kuitenkin kypsä sanoamaan: Tee niin kuin haluat, Jumala, vie minne tahdot. Halusin antaa Hännelle vapaut kädet.

Oletko hihhuli?

Sain hirveän halun lähteä Israelin. "Menet Israeliin? Oletko sä hihhuliksi ruvennut", kysyi päätoimittaja.

Väistön ensin kysymyksen, mutta päätoimittaja ei antanut periksi, ennen kuin olin selvittänyt "hihhuliuteni" laadun. Ja kun uteliaisuus oli tullut tyydytyksi, asia oli ihan OK.

Parin päivän päästä päätoimittaja kysyi, että "kun sä Marjaana kerran tunnet nuo Jeesus-asiat, voisitko kirjoittaa kristillisen pääsiäispäätöksen jemmastaan ennen matkalle lähtöäsi".

Minulle alkoi valjeta, että Jumala ei ollutkaan tahtonut minua pois yhteiskunnallisesta työstäni. Hän oli tarkoittanut minun olevan juuri siellä! Minulla on yhteiskunnallinen kutsumus.

Se että itse kokee toimivansa Jumalan tarkoittamalla paikalla ei merkitse sitä, että elämä on täynnä menestystä ja vailla vastoinäköisiä. Jumala koului omalla tavallaan. Vaukeudet ja omat virheet pitävät ainakin

hiukan nöyrempanä kuin mitä luontaisesti on.

Naisen paikka?

Keskustelin kerran erään vanhemman uskonmiehen kanssa yhteiskunnallisesta kutsumuksestani. Hänen mielestään naisen paikka oli koti ja elämän-
tehtävä lasten äitinä oleminen.

Kysyin häneltä, että jos Jumala oli tarkoittanut minut kotiäidiksi, miksi hän oli antanut minulle lahjat täysin toisenlaisiin tehtäviin? Eikö Jumala ole antanut lahjansa käytettäväksi? Ja jos Jumala oli tarkoittanut minut kotiäidiksi, miksi hän ei ole antanut minulle miestä?

Koska sinä olet viimeksi pysähtynyt miettimään, oletko sinä sitonut Jumalan kädet elämässäsi? Koska olet viimeksi rukoillut kyselyä, oletko sillä paikalla, johon Jumala on sinut tarkoittanut: työssä, ammatissa, tehtävässä, perheessä, elämäntilanteessa tai yhteiskunnassa? Käytätkö sinä Jumalalta saamiasi lahjoja?

Jumala on tarkoittanut ihmisen erilaisiin tehtäviin. Jokainen tehtävä on Jumalan silmissä yhtä arvokas; se on osa hänen suunnitelmaansa. Myös moni kotiäiti on nainen paikallaan. Esirukoilija on nainen paikallaan. Sairaanhoidtaja on nainen paikallaan.

Missä tahansa rehellisessä työssä - tai työttömänä - voi olla nainen paikallaan. Omalla paikallaan oleminen ei välttämättä näy ja kuulu kaikille; se on sinun ja Jumalan välinen juttu.

Artikkeli on lyhennelmä puheesta, jonka toimittaja Marjaana Perttunen piti Naisten kahvilassa 23.2.

POLKUPYÖRÄT - MOPOET - KORJAUKSET - VARAOSAT EDULLISESTI ERIKOISLIIKKEESTÄ
PYÖRÄLIIKE
PUH. (939) 6333658
AVOINNA: 8.30-18
ARK. 9.30-14
LA. Esplanadinkatu 28 PORI

SEURAKUNTAMATKA
KARJALAN KAUNISEEN KEVÄÄSEEN SUOMALAISSEURAKUNTIENTEN PARIIN
SORTAVALA-PETROSKOI-KONTUPOHJA 15.-19.5.97
Linja-autoreitti Pori-Lahti. Yöymiset Sortavalassa hotellin Hely ja Petroksissa hotellin Karelia. Täysihoidto 1.495,-. Ilm. 20.4. mennessä matkanjohtaja pastori Anssi Joutsenlahti. Herättäjä-yhdistys p. 02-572 2205

"TULE KANSSANI ULOS" tapahtuma Päiväniemessä, Vammalassa 19.-20.4.1997
Tämä on aiku kertomuksella, joka jatkuu kesällä ja sitten syksyllä ja sitten...
Käsiteltäviä aiheita: -Mitä odotan itseltäni? -Laki hyvät tavat turmelee!
-Taitamattomuus, taidankin, taidan. -Itsetunto - ja itsekunnioituskysymyksiä
Mukana mm. -Musin Milli Irakista -Tapi Markkunen, Laura Palohimo ja Markus Virolainen SKrL:stä -Tuula Kivimäki ja Tevo Suonpää Päiväniemessä-
VIKKONLUPUN HINTA 210,- 250,- mk majoituksesta riippuen. Omat linnaatleet.
Tied. ja ilm. SKrTL puh. (03) 6822696 tai Päiväniemi (03) 5134147
Järjestäjät: Suomen Kristillisen Työn Liitto ry. Päiväniemessä

PAASTONAJAN KIRKKOPÄIVÄT
KIUKAISTEN KIRKKO 21.-23.3.
La 12.00, 15.30 ja 19.30
Su 10.00 p. saarna piispa Rimpiläinen • 14.30 päätösjuhla
Aiheina mm. • Naispappus tuli, vanhurskaattamisoppia viedään?
• Oikeat ja väärät traditiot kirkossa • Jos Jumala on meidän puolellamme kuka voi olla meitä vastaan
Puhujina mm. Fredrik Sidenvall Ruotsista, teol.tri Reijo Arkkila, teol.lis. Simo Kiviranta, prof. Lauri Koskeniemi, päätoimittaja Leif Nummela, teol.tri Timo Laato, valt.maist. Marko Sjöblom, khra Miika Vuola, toim.johd. Mauno Lampikoski, khra Teuvo Huhtinen ym. ym.
Info 8645 483 9-12 ja Pohjola Juhana 09-496 694
Järj. Paavali Synodi

KARMEL-KOTI
Kohtuuhintainen kristillinen majoitus-, ruokailu- ja kurssikeskus Hämeenkyrössä.
Puh/Fax 03-3719 231

TERVETULOAA RUSKAKOTIIN
Peräsimentie 5, 28190 PORI
Puh. 6227 500
TÄÄLLÄ VOIT
-viettää viihtyisän päivän yksin tai ryhmässä
-uida, sauna ja saadaksesi saunotusapua
-käydä lounaalla ja kahvilla
-askarrella ja kutoa poppanoa
-osallistua reikille ja kerhoihin
-tilata kotiin yhdistyksen kotipalvelua ja aterian
-asua tilapäisesti esim. sairaalasta kotiutuessasi
-käydä parturi-kampaamossa
Parturi-Kampaamo
Pirjetta
Ruskakoti
Peräsimentie 5 B Puh. 632 5977
Porin Vanhojen Huolto ry

Raamattu kannasta kanteen -RADIO-OHJELMAT ALKAVAT
Joka arki-ilta klo 21.30-22.00 taajuudella 1503 kHz
Tule mukaan!
Pastori Jukka Norvannon johdolla käydään koko Raamattu läpi jae jakeelta joka arki-ilta (mape) noin viiden vuoden ajan.
Ohjelma sisältää myös musiikkia ja haastatteluja.
Kanava löytyy keskipiikiltä (KA/AM/MW) taajuuksilla.
Ainutlaatuinen mahdollisuus tutustua Raamattuun
Lisätietoja: SANANSAATTAJAT, PL 15, 05801 HYVINKÄÄ, Puh. (019) 457 7700, fax (019) 457 7780

Pääsiäinen on valon juhla

"Pääsiäinen merkitsee minulle valon juhlaa, pimeyden päättymistä", sanoo porilainen taiteilija Inga Ahtola-Helin, 47. "Se on kaikista hienoin kristillisistä juhlista."

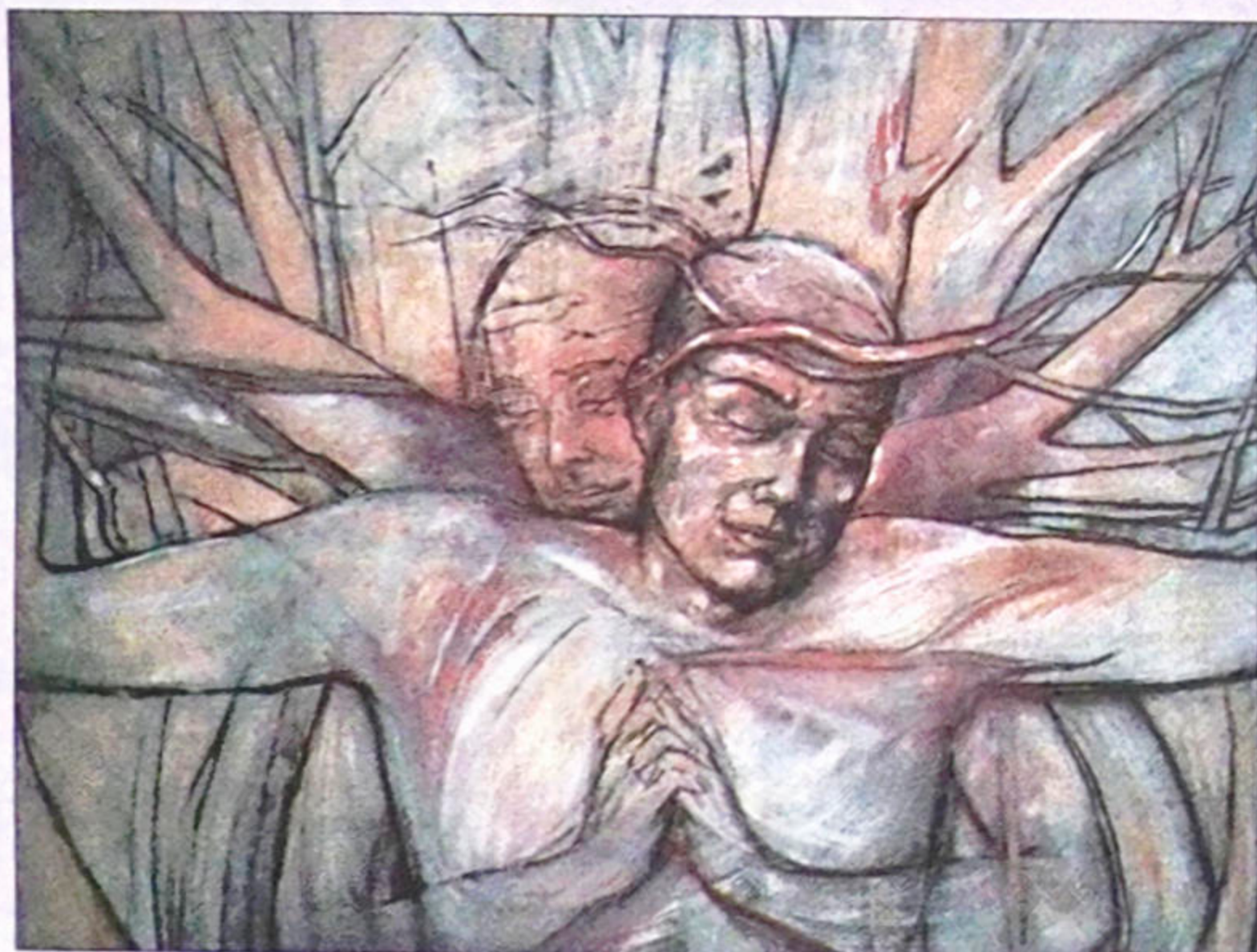
Piharakennuksen verstaas-
saan näyttelyä valmisteleva kuvantekijä on miettinyt sanottavansa. Tarkkaan harkitut lauseet ovat muovautuneet niiden vuosien kuluessa, jolloin aikaa ovat saaneet sekä perhe että omat ajatukset. Edellisestä näyttelystä on vierähtänyt kymmenen vuotta.

Nyt on taiteutekemisen vuoro. Vielä keskeneräiset työt viestittävät katsojalle ajatuksia niin kuluneista vuosista kuin pääsiäisestäkin. "Kärsimys on tie. Ihminen pitää kulkea ristintienä, muilla keinoin vapautusta elämään ei tule."

Inga Ahtola-Helin muotoilee lauseitaan kerros kerrokselta kuin temperamaalauksienkalalla työskennellessään. Hän poh-
tii, parantee, hioo muotoon-
sa.

"Jokaisella tulee olla myös oma Getsemanensa, pitkä, pitkä rukouksen yö. Yksinäisyyden, nöyryyden, antautumisen yö. Askel aamuun."

Ingan mielestä Jeesuksen viimeiset ajat ovat symbolinen jokaisen ihmisen elämänsä.

Ristinpuu. Vielä keskeneräinen maalaus, jonka on tarkoitus valmistua huhtikuun näytel-
lyyn. Tässä orjantappurakruunu onkin "elämää versova puu, kivusta kasvava kukkiva oksa".

"Tarina Jeesuksesta on sinänsä käyttökelpoinen, vaikka ei uskoisikaan Raamatun kertomukseen."

On kohdattava omat virheensä

Pääsiäinen on valon juhla. Valo merkitsee Ingalle tiedostamista, olemassaolon ja itsensä tiedostamista. Hän siteeraa C. G. Jungia, v. 1961 kuollutta sveitsiläistä psykologia. Tämä on sanonut, että meidän jokaisen on ristiinaulittava omia heikkouksiamme. Ihmisen on kohdattava vikansa ja virheensä.

Helmikuun viimeisellä vii-

kolla ilmassa tuntuu jo kevään kajoa. Verstaaksi kutsuttu ateljee huokuu vielä viileyttä, mutta pakkaspäivien kylmyys on hellittänyt.

Taiteilija pohtii, että talven pimeys on ehkä mielenkin pimeyttä, jonkinlaista uinumista. Keväen valo vastaa mielessä tapahtuvaa itsensä tiedostamista. "Meillä pohjoisen asukkailla on sisäiset vuodenaajat."

Kuolema ovi todelliseen

Pääsiäiseen liittyy aina kuolema. Pääsiäisaamuun valoaan ei ole ilman pitkäperjantain

kärsimystä.

"Kuolema on ovi todelliseen elämään, täydelliseen vapautus niistä kahleista, joita ihmiskäsi on. Minä uskon, että tämän elämän jälkeen on hienompaa elämä", sanoo Inga. "Se on ehkä kokonaan sellaista iloa, minkä joskus voi kokea vain välähdyksinä."

Turun Piirustuskoulun suorittanut kuvantekijä on työskennellyt aiemmin päiväkodissa sekä nyt viimeksi seitsemän kesänä hautausmaalla.

Raskas ruumiillinen työ-
koilmassa tuo vastapainoa taiteelle. Myös aiheita uusiin töihin on hautausmaalta löytynyt.

Vanhat hylätyt haudat ovat inspiroineet lukuisin piirroksiin. Myös ne on tarkoitus asettaa näytteille.

Pitkänäperjantaina hiljennyttiin

Lapsuuden pääsiäis-
traditioita Inga Ahtola-Helinin mieleen nousee muun muassa maalaaminen. Pitkäperjantain vietto poikkei nykyisin tapana olevasta. Silloin oliin hartaasti hiljaa, edes kovalla äänellä ei saanut puhua. Rajut leikit tai kyllään meno eivät tulleet kysymykseenkään.

"Muistelen, että silloin oli yleensä ukkosta ja myrskyä." Oman tyttärensä kanssa Inga on jatkanut perinteitä soveltu-
vasti. Pitkäperjantaina ei mennä minnekään, puhallettu-
ja munia on maalattu tytön pienenä ollessa. Myös pääsiäisyöpyä on laitettu.

Psykologi Jeesus

Inga Ahtola-Helin uskoo Jeesuksen olleen aika psykologi, joka käytti nykyajan psykologisia menetelmiä. Jeesuksen kerrotaan opetuslapsille, että joku heistä on hänet pettävä, Juudas kysyi: "En kai se ole minä, Herra?"

Jeesuksen vastaus "Sinäpä sen sanoit" antaa ymmärtää, että hän tiesi.

Inga pitää Vapahtajan vas-

tausta, Raamatun hienoimpaa kohtana.

"Eihän viaton ihminen kysyisi noin!"

Näyttely lähestyy

Paitsi pääsiäistä taiteilija odottaa tulevaa näyttelyään. Edellinen, Porin Galleria-
Galleriassa pidetty, oli yhdessä Rolf Lehtisen kanssa. Tule-
vaan koitukseen on valmistauttu viikko-, ellei kuukausi-
kaupalla.

Aamut ovat olleet tuottelia-
ta aikaa, eikä ole ollut harvinaista nähdä valon tuikkivan verstaan ikkunoista viiden aikaan aamulla.

Paitsi kuvataidetta Maaherrankadun 3 h + k -Gallerian seinillä, Inga Ahtola-Helinin kynästä syntyy myös kirjoitettua tekstiä. Koivukujan päässä olevan talon rauhassa on luotu monta koskettavaa runoa.

Jotakin pääsiäisen valosta löytyy seuraavastakin:

Oli jotakin
kuin hiekkaa surua ja vettä.
Tytti nousi
otti vuoteensa ja lähti -
hän meni
sieluksi rannan puuhun.

Teksti: Kristiina Ahtola
Kuvat: Maija-Leena Seppälä

Kuva: Kristiina Lehtonen

Raamatullinen nimi - taakka vai ylpeys?

Länsimainen kulttuurihistoria ja kristillinen kirkko ovat vaikuttaneet siihen, että Neitsyt Maria elää tänäkin päivänä ristimänimien ansiosta monissa naisissa. Mitä nimeitä nimi herättää kantajissaan Marianpäivän alla?

Maria Kekki:

- Olen saanut poikkeuksellisen kauniin nimen, joka on hyvin perinteikas ja vanha. Monet nykypäivän suosikkimenet ovat Mariasta johdettuja. Minua ärsyttää, että se sekoitetaan niin helposti Marja-nimeen. Muuten nimeni ei herätä minussa kummempia ajatuksia.

Maria Ylitalo

- Olen kyllä joskus ajatellut nimeäni. Pidän siitä paljon juuri sen perinteisyyden takia. Mitään uskonnollista nimeni ei kuitenkaan minulle merkitse.

Maria Broholm

- Joskus on tullut mieleeni, että ainakin se sopii jokaisen sukunimen kanssa. Ala-asteella tuntui nololta, kun puhuttiin Neitsyt Mariasta. Nykyään eräät kirkkoon kuulumatomat kaverini hyväntahtoisesti naureskelevat nimelleni.

Maria Haavisto

- Kielenopettajana koen nimeni etuna, sillä se on tunnettu monissa maissa ja helpottaa näin ollen kontaktien luomista. Pidän nimestäni juuri sen helppouden vuoksi. Olen perinyt nimeni isoäideiltäni, joilla oli ruotsinkieliset sukunimet, joten Maria sopi niihin hyvin. Nimipäivän osuinen heinäkuulle on mukava asia, voi juhlaa kauniilla ilmoilla.

Hain passia ja minulta pyydyttiin vanhempien suostumusta hakemiseen. Virkailijalla oli tullut nimestäni miellelytymä lapsen, vaikka hain passia itselleni. Hän selitti, että niin monet antavat nykyään lapselleen nimeksi Maria. Oikeastaan Suomessa nimestäni aiheutuu eniten hankaluuksia.

Lillimari Lehmijoki

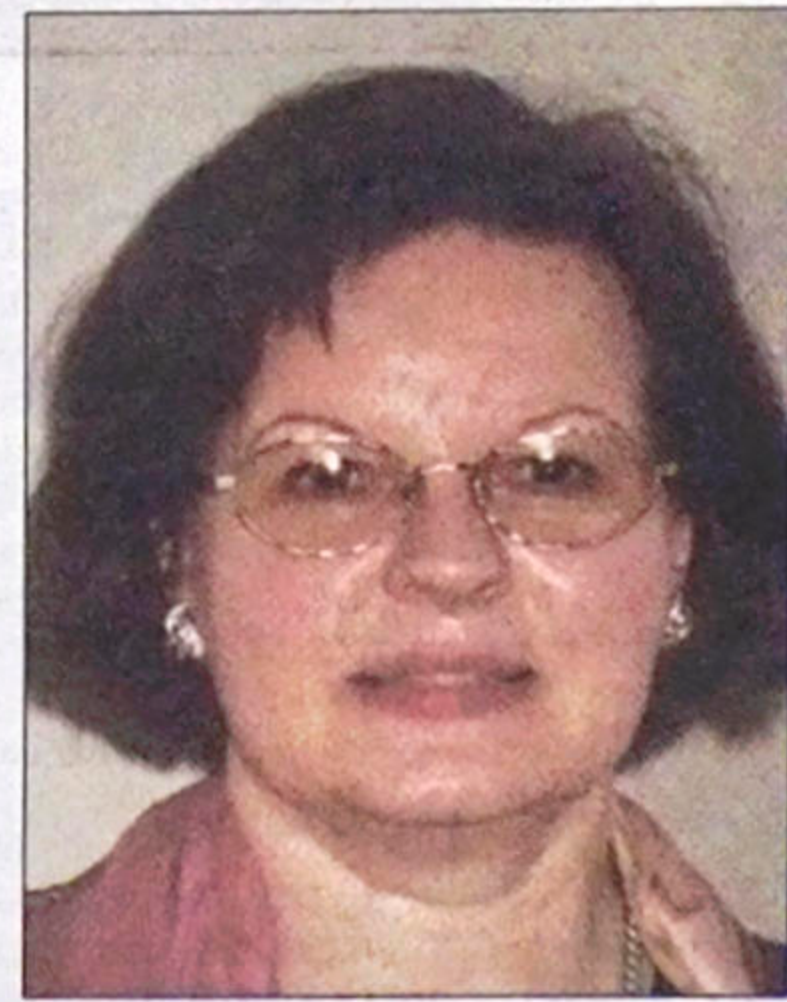
Maria Kekki

Maria Ylitalo

Maria Broholm

Maria Haavisto

Isotekstiset Raamatut talokerhoihin

Pormestarinluodossa Peräsimentie 5:n Ollaan yhdessä -kerho ja Messupolku 2:ssa kokoontuva Viihdytän yhdessä -kerho ovat kaivanneet käyttöönsä Raamatusta, jossa olisi tarpeeksi iso teksti. Näiden "mummun kamari"-tyyppisten kerhojen toiveen toteutti Porin Seudun Osuuspankki lahjoittamalla komean kokoiset Isot Kirjat kumpaankin kerhoon.

Kirjat luovutti (kuvasa) **Ilkka Huttunen**. Peräsimentien kerhon puolesta Ison Kirjan ottivat vastaan **Martta Eloranta, Salme Leponiemi** ja kerhotoiminnasta vastaava **Oili Lipponen** (etualalla).

Messupolulle kirjan noutivat kerhon vastaavat **Aila Taimiola** ja **Anneli Prihti**.

Ilo ja tuska Marian

Marianpäivä on iloinen juhla keskellä pääsiäistä edeltävää paastonaikaa. Tänä vuonna Marianpäivää vietetään 16.3.

Marianpäivän evankeliumi kertoo enkelin Gabrielin ilmesytymisestä ilmoittamaan Vapahtajan syntymästä. Joulun päivän yhdistää myös Marian kutsuvirsi *Jumalaa kiittää sieluni* joka lauletaan Enkelin lauluaan -virren sävellellä.

Neitsyt Marian erityisasema tunnustetaan myös luterilaisessa kirkossa. Nimitys Jumalan äiti hyväksyttiin, samoin häntä sanotaan puhtaaksi ja pyhäksi neitsyksi.

Maria voi myös rukoilla seurakunnan puolesta, mutta hänen avuksihiutamisensa ja asettaminen Kristuksen rinnalle ei ole luterilaisen uskonkäsityksen mukaista. Ortodoksisessa ja katolisessa kirkossa Marian kunnioitus on aivan toisenlainen.

Ei tiedetä, miksi Maria valittiin Jumalan äidiksi. Perustet olivat toiset kuin itsekkäissä ja vallanhallitsissa maailmassa. On suuri armo, että valinta kohdistui tavalliseen naiseen.

Maria on lujan ja nöyrän uskon esikuva. Kuultuaan enkelin sanoman Maria totesi "Tapahtukoon minulle niin kuin sanasi mukaan". Hän otti kaiken kiittäen vastaan. Kiitos ja ylpeys eivät voi olla yhdessä.

Marianpäivästä on kuitenkin pitkäperjantaina niin lyhyt matka, että koko elämän kirjo, ilo ja tuska, ovat tässä juhlapäivässä samanaikaisesti läsnä.

Suositun nimi kaudta maailman

Jeesuksen äiti Maria on saatut aikaan, että Maria kuuluu kristikunnan laajimmalle levinneisiin naisnimisiin. Nimestä on myös versonnut lukuisia muunnoksia, joista osa on almanakassa 2. heinäkuuta Maria-nimen rinnalla ja osa 15. elokuuta Maria nimen kalevalaisen vastineen Marjatan rinnalla.

Maria-nimiä naisia ja tyttöjä on löytöy Suomesta noin 250 000, erityisen suosittu nimi on toisena nimenä.

Lähteet: Eero Kiviniemi *Etunimiopas, Pentti Lempiäinen: Pyhäät ajat, Pentti Lempiäinen: Nimipäiväsanat*.

Palmusunnuntaista pääsiäiseen

PALMUSUNNUNTAI 23.3.

Keski-Porin kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Klaus Malmivaara, Erkkola, lapsityön johtokunta, Romppanen, Pitkäranta - kl 12 svenskspråkig gudstjänst, Salonoja, Pitkäranta - klo 17 Keski-Porin Kirkkokouon palmusunnuntain tilaisuus

Teljän kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Simo Koivunen, avustaa Hannu Dietrich, Lapsikuoro "Tuhannet sydämet", joht. Heli Lehtonen, kahvitarjoilu

Länsi-Porin kirkko klo 10 messu, Jarmo Laiho, partolaisten kirkkoyhdy

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist, Meri-Porin yrittäjät järi, kirkkokahvit

Reposaan kirkko klo 10 perhekirkko, Marja Hytti, Kaj Vartio, päiväkerholaisen ohjelmaa, yhteisvastuumyyjäiset srk kodilla jumalanpalveluksen jälkeen

Ahlaisten kirkko klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Väinölin kirkko klo 11 ehtoollisjumalanpalvelus, työnohjaja, pastori Rauli Turtola, Tuja Kruus, Anne-Marie Grundstén, perheleiriläisten kirkkoyhdy

Ruosiemen kirkko klo 12 perhekirkko, ehtoollinen, Veikko Hytti, Juhani Romppanen

Länsi-Porin kirkko klo 13 palmusunnuntain matinea yhteisvastuun hyväksi

Pormestarinluodon seurakuntakoti klo 14 pääsiäisajan laulujia, Hannes Tiira, Juhani Romppanen

MA-KE 24-26.3. HILJAISEN VIikon KIRKKOILLAT

Keski-Porin kirkko: Ma 19, Kari Erkkola, SLEY:n kuoro, Paavo Pitkäranta - Ti 19, Soini Nieminen, lauluryhmä Stellett, Juhani Romppanen

Lasten pääsiäiskirkko Keski-Porin kirkossa Ke 23.3. klo 9.30 mm. päiväkerholaisia, päiväkotien lapsia, perhävaihtajia lapsineen

Ruosiemen kirkko: Ma 19, Pirkko Heikkilä, Seurakuntakuoro, Juhani Kemppainen - Ti 18, Rauli Turtola, Juhani Romppanen - Ke 18 Veikko Hytti, Juhani Kemppainen

Pormestarinluodon srk.koti: Ke 19, Paavo Pitkäranta

Teljän kirkko: Ma 19 musiikkilä, Tonu Reimann, viulu, Sirkka-Liisa Ollikainen-Heino, mezzosopraano, Anne-Marie Grundstén, urut - Ti 19 ehtoollislaulua, Yrjö Tala, Simo Koivunen, Heli Lehtonen, Ke 19, Osmo Kauppinen, Heli Lehtonen

Väinölin kirkko: Ma 19, Eero Salokangas, Pertti Kymäläinen

PÄÄSIÄISAAMUNA

Tänä aamuna sunnuntain, uuden ihmeen nähdä sain loisteellaan kun aurinko muutt herähti. Koen uutta elämää. Lisdakkaa annetaan. Sen valo mulle paljasti: on yksi vain tärkeä, etenimme vihan anna särked rakkauden voimaa, joka antaa mahdollisuuden toisin elämään... Valo tulee lähemmäksi, varjon valta pienenee, valon voima kaikkialla etenee.

A.J.Kojo

nen, Heli Lehtonen - Ti 19 Veikko Lehtonen, Fishermen-ryhmä - Ke 19 ehtoollislaulua, Matti Ihalaisten, Simo Koivunen, Anne-Marie Grundstén

Esivallankatu 6 Ke 18, Helge Ranta

Himmeli Ke 13 ehtoollisjumalanpalvelus, Taina Saine, Helge Ranta, Teljän lltapäiväkuoro, Heli Lehtonen

Länsi-Porin kirkko: Ma 19, Jarmo Laiho - Ti 19, Matti Kaartinen - Ke 19, Matti Kaartinen

Lattomeren kirkko Ti 19, Sakari Honkanen

Pihlavan kirkko: Ma 19, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - Ti 19 hiljaisuuden messu, Pertti Hietalahti, Kaisa Huhtala, Pirkko Nyqvist - Ke 19, Eija Santahuhta, Pirkko Nyqvist

Preiviikin kirkko: Ke 13 messu, Jarmo Laiho, Jouni Kivimäki, Antti Yrjölä

Reposaan kirkko: Ma 19, Veikko Hytti, Kaj Vartio, Lasse Viljanen laulu - Ti 19 Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro - Ke 19, Marja Hytti, Kaj Vartio, Marjo Kotiranta laulu

Ahlaisten kirkko: Ma 19, Jussi Jussila - Ti 19, Jussi Jussila - Ti 19, Jussi Jussila, hiljaisen viikon runoja ja laulujia - Annikki Furuholm, Toini Laakso - Ke 19, Jussi Jussila, Elvi Wiklund, yksinlaulu

KIRASTORSTAI 27.3

Ehtoolliskirkot

Keski-Porin kirkko klo 14, Risto Auerna, Kari Erkkola, Kannelkuoro, Juhani Romppanen, Paavo Pitkäranta, kirkkokuljetus, klo 12.45 Lyyttilä, Pormestarinluoto, Hyvelä, Ulykyläntie, klo 13.25 Ruosiemen kirkko, Isojoenranta, Sunnien, Tojeon vanhusten rivit, Keski-Porin kirkko, meno-paluu 14 mk - klo 19, Pirkko Heikkilä, Soini Nieminen, kirkkokuoro, Paavo Pitkäranta, Juhani Romppanen

Ruosiemen kirkko klo 18, Seurakuntakuoro, Juhani Kemppainen

PÄÄSIÄISLAUANTAI 29.3.

Käppärän iso kappeli klo 18 iltahartaus

Keski-Porin kirkko klo 18 sanan ja rukouksen iltat

Tojeon pappila klo 19 elokuvailta nuorille

Teljän kirkko klo 22 yökirkko, ehtoollinen, Pertti Kymäläinen, Raimo Törmälehto, nuoret, Päivi Holkko

Metsäkappeli klo 22 yökirkko, Kaisa Huhtala, Pirkko Nyqvist

Länsi-Porin kirkko klo 23 pääsiäisyön messu, Matti Kaartinen, Reija Nordström, Päivi Holkko

PÄÄSIÄISPÄIVÄT 30.3. ja 31.3.

Keski-Porin kirkko Su 6 jumalanpalvelus, Soini Nieminen, Kari Erkkola - Su 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Rauli Turtola, Veikko Hytti, kirkkokuoro, Paavo Pitkäranta, Juhani Romppanen, pääsiäislaululehti - Ma 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Sakari Leppänen, Kari Erkkola, Juhani Kemppainen - Ma 17 vanhan käsikirjan rippi ja ehtoollinen, Kari Erkkola, Juhani Kemppainen

Ruosiemen kirkko Su 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Risto Auerna, Seurakuntakuoro, Juhani Kemppainen

Teljän kirkko Su 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Simo Koivunen, Pertti Kymäläinen, Teljän lltapäiväkuoro, joht. ja kanttorina Heli Lehtonen - Ma 10 jumalanpalvelus, Pertti Kymäläinen, kanttorina Anne-Marie Grundstén

Väinölin kirkko Su 11 ehtoollisjumalanpalvelus, Hannu Dietrich, kanttorina Päivi Holkko

Länsi-Porin kirkko Su 10 messu, Antti Koivisto, Jarmo Laiho, kirkkokuoro - Ma 10 messu, Juhani Käranta, Antti Koivisto - Ma 18 runo- ja musiikkilä "Jumalan kämmenellä", Sinikka Henninen, Antti Yrjölä

Lattomeren kirkko Su 12 ehtoollisjumalanpalvelus, Antti Koivisto

Pihlavan kirkko Su 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Eija Santahuhta, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro - Ma 10 jumalanpalvelus, Kaisa Huhtala, Pirkko Nyqvist - Ma 18 pääsiäiskuvaelma seurakuntatalissa, jonka jälkeen ehtoollisen kirkossa

Reposaan kirkko Su 10 konfirmaatiojumalanpalvelus, Marja Hytti, Kaj Vartio

Ahlaisten kirkko Su 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Jussi Jussila, Elvi Wiklund, kirkkokuljetus Berta Tannissela klo 9.30

Pormestarinluodon seurakuntakoti Su 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Lattomeren kirkko klo 12 sanan jumalanpalvelus, Jarmo Laiho

Pihlavan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Pertti Hietalahti, Pirkko Nyqvist - klo 19 istinjuhla, Niilo Suhonen, Pirkko Nyqvist, kirkkokuoro

Reposaan kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Kauko Pertteli, Kaj Vartio, kirkkokuoro, urut vaikenne - klo 19 istinjuhla, Marja Hytti, Kaj Vartio, kirkkokuoro

Ahlaisten kirkko klo 10 jumalanpalvelus, Seija Lahteenmäki, Elvi Wiklund

Kolmen sukupolven diakonissat

Oma leima näkyy työssä

- Kotikäynnit sairaiden luona täyttivät päivät ja yötkin, kun **Vilma Heinilä** aloitti diakonissana 1930-luvulla.

- Sairaanhoito oli keskeistä myös **Helmi Ylijoen** diakonisatapaaleen alussa 1960-luvulla, mutta kansanterveyslaki siirsi painopisteen hengelliseen työhön.

- Yhdyskuntatyö, ruoan jakaminen ja syrjäytyvien tukeminen ovat **Marja-Terttu Mäkinen** arkea 1990-luvun diakoniatyössä.

"Yöt Vilma valvoi sairaiden luona ja päivät kuljettiin kylillä. Se oli sen ajan diakoniaa", muistelee Helmi Ylijoki harjoitteluaikansa Vilma Heinilän opissa Ruosniemessä 1960-luvun alussa.

Helmi valmistui Porin Diakoniaopistosta 1962, Vilma Heinilä Helsingistä 1935. Viimeisen opiskelujakson, "mys-sykurssin" Vilma kävi jo Ruosniemestä päin.

"Porista valmistuneiden asuun ei diakonissan myssy enää kuulunutkaan", toteaa Helmi. Hän tuli Länsi-Porin diakonissaksi marraskuussa 1963. Eläkepäivät alkavat tänä keväänä.

Marja-Terttu Mäkisestä tuli ensin sairaanhoitaja 1985 ja vuoden erikoistumisjakson jälkeen diakonissa. Hän aloitti Sampilassa vuosi sitten alueen ensimmäisenä omana diakonissana. Marja-Terttu on aiemmin työskennellyt sairaalassa ja vanhainkodissa. Lasten syntymätkin mahtuvat näihin vuosiin.

Nykyvirtauksista kertonee, että ainakin toistaiseksi Sampilan diakonissan työ on osa-aikainen.

Sairaanhoidosta yhdyskuntatyöhön

Vilman työvuodet täyttyivät kotikäynneistä. Porin seurakuntadiakonissojen ohjesäännössä määriteltiin: *Käden talosta taloon on hänen silmä-läpikäytävä hengellisesti ja ruumiillisesti häitäntyneitä ja pitkäikäisesti seurattava heidän*

Diakonissat Vilma Heinilä, Helmi Ylijoki ja Marja-Terttu Mäkinen eivät työnsä vaihtaisi.

elämänsä kehitystä.

Työkenttänä oli pohjoinen puoli Poria, pääasiassa Ruosniemi ja Hyvelä. Lyttyään ehti vähemmän. Kesät talvet matkat tahtuivat polkupyörällä.

Kun Vilma jopa raportoi työstään läänin terveysasarelle, tekee nykyajan diakonissa enemmän seurakuntatyötä.

Helmi Ylijoki on nähnyt tämän muutosvaiheen. Kun hän aloitti Länsi-Porin seurakunnassa loppuvuodesta 1963, oli sairaanhoito keskeinen osa työtä. Kansanterveyslaki 1970-luvun alussa toi ison muutoksen.

"Muutosvaiheessa oli tyhjä tunne, mutta seurakuntatyö muotoutui nopeasti sairaanhoidollisten tehtävien tilalle", muistelee Helmi Ylijoki.

Vilma ehti eläkkeelle ennen tätä vaihetta, vuonna 1966.

Marja-Terttu Mäkinen työssä verensäntämittaus lähes ainoa sairaanhoitoon liittyvä toimenpide, sillä kaupungin kotisairaanhoito on hyvin organisoitu.

Kännykkä ei korvaa vastaanottoa

Diakonissan vastaanotto

näyttää olevan pysyvä elementti muuten muuttuvassa työssä.

"Vastaanotolle soitettiin tai siellä käytiin", muistelee Vilma. "Kännykkäkulttuurikaan ei ole tätä kuviota kaatanut", tuumaa Helmi, joka on viime vuodet pitänyt puhelinta louskussa.

"Ihmisten täytyy esittää kotikäynti- ja muu avunpyyntönsä diakonissalle. Ei sitä voi muuten tietää. Olen koettanut selittää, ettei minulla ole tuntosarvia."

Sampilassa diakonissan vastaanottopiste on liikekes-

kuksessa. Monet poikkeavat sinne muuten asioilla liikkessaan. Myös päiväpiiristä tulee kotikäyntipyyntöjä, niitä välittävät myös kaupungin kotivastustajat.

"Ruosniemessä sai siihen aikaan mennä kutsumatta, jos vain aikaa riitti", muistelee Vilma.

Avun tarve muuttuu, mutta ei vähene

Sota-aikana Vilma koki vastuun kantamisen kaikkien ras-kaimpana. Sairaalat olivat sotilaita varten. Siviilejä diakonissa hoiti kotioloissa.

Moni vanha porilainen muistaa myös, että diakonissa pyydettiin tueksi, kun vainaja laitettiin arkkuun. Köyhyys on tuttua niin Vilman työvuosilta kuin Helminkin työn alkutal-paleelta, ja se tulee vastaan myös 1990-luvun diakoniassa.

"Vanhusten olot ovat selvästi kohentuneet", toteaa Helmi. Vielä 1960-luvulla paljon vanhuksia asui kylmissä sauna- ja pihamökeissä.

Marja-Terttu tehtävissä painottuu yhdyskuntatyö, yksinäisten ja syrjäytyvien tukeminen. Hän myöntää tuntevansa riittämättömyyttä henkisen hädän keskellä. Helpompaa on silloin, jos ihmiset osaavat toivoa, mitä apua kaipaavat. Usein on edessä vain vyyhti, josta ei tiedä mistä kohtaa tarttuisi.

Päivät ja viikot loppuvat kesken

"Jos uudestaan alkaisin, niin saman uran ottaisin", tuumaa Vilma varmana. Työ oli mielenkiintoista, ei kokenut kahta samanlaista päivää.

"Olen tyytyväinen. Hyvät ihmiset ymmärsivät avutonta passaria ja olivat kiitollisia pienestäkin avusta."

Kotikäyntityön ohella hän piti diakoniaompeluseuraa ja rakkaaksi harrastukseksi myös pyhäkoulua.

Helmi on puolestaan hoitanut seurakuntansa lähetyssih-

teerin tehtäviä. Siinä ovat työ ja harrastus lomittuneet. Hänen mielestään parasta työssä on ihmisten kanssa oleminen, niin ilojen kuin surujen jakaminen. "Vaihtelevaa tämä on ollut. Aina on loppunut päivä kesken"

"Eikä vain päivä vaan viikko", täydentää Marja-Terttu.

"Vanhustyöstä on ollut pakko vähentää, kun on ruokapankki ja perhetyötä." Sampilaprojektin kuuluu tehtäväkenttään.

Vilman mielestä työ on pohjimmiltaan samanlaista, on vain tullut uusia tapoja tehdä sitä. Diakonian määrittely on pysynyt samana: mennään sinne, minne muu apu ei ulotu.

"Kukin meistä lyö työhön oman leimansa", tietää Vilma. Ja toiset ovat samaa mieltä.

Laitoksen omaisuutta ja opintolainoja

Kun Vilma lähti vuonna 1928 Helsingin diakonissalaitokselle oppiin, hänestä tuli tavallaan talon omaisuutta. Asunnon ja ruoan sai, ja puolentoista vuoden kuluttua rupesi saamaan "kvartaalia", neljännesvuosittain maksettavaa pientä rahasummaa lähinnä kirjahankeintoihin.

Koulutus ei maksanut, mutta jos diakonissa solmi avioliiton, hän joutui jättämään virkansa ja maksamaan saamansa koulutuksen. Katsottiin, ettei perheellinen pysty hoitamaan diakonissan työtä.

"Vielä silloin kun aloitin opiskelun, oli Porissakin sääntönä, ettei opiskeluaikana saanut mennä naimisiin eikä edes kihloihin", muistelee Helmi.

Opintolainan tuntee vasta nuoremman polven diakonissa. Marja-Terttu on myös mennyt naimisiin opiskeluaikanaan eikä ole asunut oppi-

Diakonissa Helmi Ylijoen lähtöseurat ke 16.4. klo 18 Länsi-Porin kirkossa.

Yhteisvastuukeräys jatkuu huhtikuun loppuun

Yhteisvastuukeräys, kirkon diakoniatyön vuosittainen suurkeräys, on yhä ajankohtainen. Kotimaassa tuetaan ruokapankkeja, kirkon katastrofirahastoa sekä hiippakuntien ja seurakuntien diakoniatyötä.

Omaan mahan jää keräyksen tuotosta 40 prosenttia. Kehitysmaiden ihmisten auttamiseen käytetään 60 prosenttia saadusta avusta.

Kirkkosanomien kysyi nuorten kantaa keräyksen tuotonjakoon.

Kannattaako yleensä tukea kolmannen maailman maita?

Pitäisikö kotimaamme avuntarvitsijoiden olla etusijalla?

Haastattelut Lillimari Lehmijoki

Riina Pykäri 16 v.

Minusta yhteisvastuu on todella tärkeä asia. Sen merkitys tulee varmasti vielä lisääntymään tulevaisuudessa. Onhan Suomi kuitenkin hyvinvointivaltio, joten meiltä kyllä liikenee apua ulkomaille. Oikeastaan on hyvä, että yli puolet menee kehitysmaihin.

Timo Perälä 18 v.

Ehdottomasti kannatettava asia. Minun mielestäni kirkkoon kuulumattomienkin pitäisi maksaa kirkollisveron sijasta eräänlainen kehitysyhteistyömaksu, esimerkiksi työttömille.

- Suomi on kuitenkin hyvinvointivaltio, joten yli puolet tuotosta voi kyllä lähettää ulkomaille.

Mia Leppäniemi 20 v.

Ihan hyvä juttu, mikäli apu todella menee sinne minne kuuluu. Sijoitus suhdetta voisi kyllä tasata; puolet kotimaahan ja puolet ulkomaille.

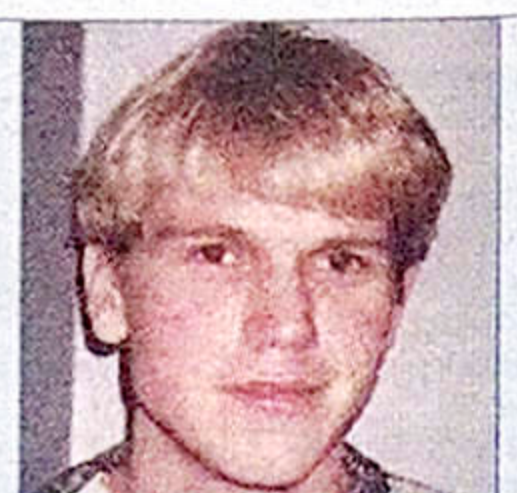
Mirkka Kilpi 23 v.

Tärkeä juttu, tietenkin täytyy ajatella globaalisti. Maailmassa yleensäkin pätee liikaa "rikkaat rikastuvat, köyhät köyhtyvät" periaate.

Pitäisi pyrkiä enemmän pääoman tsaamiseen, yhteisvastuuta pitäisi olla ehkä enemmänkin. Yli puolet liikenee hyvin ulkomaille, kotimaan työttömille pitäisi järjestää keräykset erikseen.

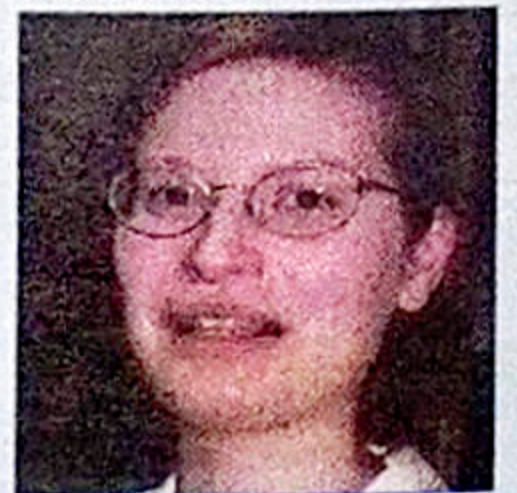
Riina Pykäri

Timo Perälä

Mia Leppäniemi

Mirkka Kilpi

KIRKKO sanomat

Julkaisija:
Porin ev.lut.seurakunnat
Päätoimittaja: Kari Erkkola
Toimitussihteeri:
Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:
Porin seurakuntien tiedustustoimikunta
Osoite: Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puh. 6238 715

Ilmoitusmyynti: Juha Kiukkonen,
p. 5389 585
Ilmoitushinta: 5,00 + alv
Taitto: Väylä-Mediat Oy
Kustantaja: Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta
Painatus: Loimaan Kirjapaino Oy
Jakelu: Porin Jakelukeskus
ja posti (Ahlainen)
Seuraava numero: 19.4.